

ANGLIJAS LATVIEŠU DEVĪTĀS DZIESMU DIENAS

Lesterā, 1975. gada 1., 2. un 3. augustā

Latviešu mūzikas koncerts

De Montforta aulā, 2. augustā plkst. 16.30

PIEDALĀS:

Ksenija Bidiņa (mecosoprāns)
Roberts Bravo (klaviers)
Rūta Gerke (soprāns)
Ieva Graubiņa (vijole)
Ringolds Kaufmanis (ēģeles)
Alans Ovens (Alan Owen, klaviers)
Naidžels Šipvejs (Nigel Shipway, sitamie instrumenti)
Kītss Spīrs un Maikels Bleiks (Keith Spiers, Michael Blake, trompetes)
Leslijs Īsts (Leslie East, pavadījumi)
Bradfordas sieviešu ansamblis
Londonas latviešu koris
Zuikas vīru koris un atsevišķi dziedātāji no vīru kora «Daugava» un citiem kopiem
Diriģents Alberts Jērums

PROGRAMMA

- Quaternio Latviensis (1968) Longīns Apkalns (1923 —)
1. Accatastarendo
2. Buio lustrando
Ringolds Kaufmanis
- Pa putnu ceļu (1946) Alberts Jērum (1919 —)
Miniatūra (1946) Alberts Jērums
Upe (1964) Arnolds Šturms (1912 —)
Gaidas (1959) Longīns Apkalns
Rūta Gerke, Leslijs Īsts
- Variācijas klavierēm un sitamiem instrumentiem (1972) Eduards Šēnfelds (1907—)
Alans Ovens un Naidžels Šipvejs
- Cantata Baltica* (1974) Tāivaldis Ķeniņš (1919 —)
(Arveda Vīrlaida dzejolis «Tu vari».)
Kantāte jauktam korim, divām trompetēm, timpāniem ar mecosoprāna solo un ēģelēm.
- Ksenija Bidiņa, Kītss Spīrs, Maikels Bleiks, Naidžels Šipvejs, Ringolds Kaufmanis un jaukts koris.
Diriģents Alberts Jērums
- Kancona vijolei un klavierēm (1959)* Jēkabs Graubiņš (1886 —1961)
Sonāta vijolei un klavierēm (1954) Tāivaldis Ķeniņš
Ieva Graubiņa un Roberts Bravo
- Karogs Jāzeps Vītols (1863 — 1948)
Dūkņu sils Jāzeps Vītols
Solistes Rūta Gerke un Ksenija Bidiņa
- Quaternio Latviensis Longīns Apkalns
3. Scempiato
4. Mozione lugubre
Ringolds Kaufmanis
- Latvijas balāde* (1962/1974) Jānis Medīņš (1890 — 1966) /
Helmers Pavasars (1903 —)
Rūta Gerke, Ksenija Bidiņa, Ringolds Kaufmanis un jaukts koris
Diriģents Alberts Jērums
- * Pirmatskaņojumi

Veronika Strēlerte — MINIATŪRA

Jūrā
Vēl dzestraina migla —
Tu nāc!
Svaiga, viegla un žigla
Tu nāc.
Smiltīs
Cik aši dziest pēdas!
Smalkas kā lietūs list bēdas:
Tu ej.

Veronika Strēlerte — PA PUTNU CEĻU

Ilgi, ilgi vēl ko iet,
Kamēr saule aust un riet,
Zvaigznes mirgo sudrabainas.

Gana nav un nebūs vēl,
Mēness dziest, no jauna kvēl,
Zvaigznes mirgo sudrabainas.

Visu mūžu, visu ceļu,
Kad vien acis augšup ceļu,—
Zvaigznes mirgo sudrabainas.

Kārlis Skalbe — GAIDAS

Mīlas sārts mans dvēseles trauks —
Gaidu, gaidu, kur balsis sauks.
Vēl kā gaigala dvēsele šaudās
Tukšajā debesu zilumā...
Pie klinšu kājām dvēsele raudās
Vēla mēneša dilumā.
Rītā zaļā kad gaismiņa svils,
Atkal no jauna gaigalu vils,
Atkal no jauna maldīties sauks
Tukšais debesu lauks.

Linards Tauns — UPE

Ar upi gadsimti aizplūst,
Kā milzu spoguls tā zvīl,
Kas atspulgo rēgainas sejas,
Kas smejas, kas nolād, kas mīl.

Ar upes gadsimtiem iras
Kāzu gondolas, bezkursa vraks,
Beigti mīlnieki, straumes ko laulā,
Spoku kuģis, ko zvērasts dzen traks.

Tavs mūžs šai spogulī mēmā
Tik mirkli atspīd un trīs,
Jau nākošā mirkli to izdzēs
Kādas vēsmas pārskrējiens īss.

CANTATA BALTICA

Arveda Virslaida teksts: dzejolis «Tu vari» (Sina suudad)

Pēc lietūs
Lauki dod svētīgu ražu,
Pēc nakts tumsas
Aust gaiša diena,
Un pēc nāves
Nāk augšāmcēlšanās.

Kadēļ lai nedrīkstu es cerēt,
Ja cerība ir mana maize;
Kadēļ lai nedrīkstu es ticēt,
Ja ticība ir mans lauks;
Kadēļ lai es nedrīkstu dziedāt,
Ja rīts man vēl stāv priekšā?

Patiesi,
Kalni saplok,

Un jūras izsīkst:
Man smaids izdziest,
Un asaras ir izraudātas,
Bet mana ticība paliek!

Cel galvu augšā, mana tauta,
Pacieti un tici,
Ar dziesmu ej caur nakti!

Cel galvu augšā, mana tauta,
Ēd Dieva dzirnu
Tumšo maizi.
— Tu vari izturēt,
Jo tu esi tā cilts,
Kam aust
Jauna diena!

Edvarts Virza — KAROGS

Pūtiēt, taures, skaniet, zvani, saule, plašu gaismu lej!
Karogs sarkanbalti sarkans vējos atraisījies skrej.
Skrej pa laukiem, skrej pa klajiem, sauc arvienu dzirdamāk,
Lai no mājām, lai no namiem, lai no kapiem ārā nāk.
Pildās bargiem tēliem ielas, pildās bālām ēnām gaiss,
Un iet mirušais un dzīvais, kur sauc karogs divainais.
Celies augstāk, plīvojošais, kur zūd saulē debess jums,
Lai redz tevi, kas šo zemi kādreiz pārstaigās pēc mums!
Skrej pa priekšu pulkiem kaujā, brīvs pats, brīvus dari mūs!
Līdz ar sauli saules mūžu tavai tautai dzīvot būs!

Plūdons — DŪKŅU SILS

Aiz deviņām gravām sila biežumā,
Kur ēnas zied dzeltenī, zili,
Sirms sūnu milzis apsargā
Meža mātes kristalla pili.
Nesper kāju, dēls, kāju tai silā!

Meža mātei ir deviņas meitiņas,
Deviņas meitas—deviņas dūkņiņas skaistas
Kā vanagspārniņi mati tām plivinās,
Kā maldu guntiņas actiņas laistās.
Nesper kāju, dēls, kāju tai silā!

Pa dienu tās kristalla pili dus,
Bet kad mēnestiņš sidrabo gravas,
Tad augšā ceļ, augšā tecinūs
Meža māte meitiņas savas.
Nesper kāju, dēls, kāju tai silā!

Tās rotā, un laksta, un vilina,
Skan smiekli un kairu dziesmas,
Siržu līgas un skūpstu mūzika,
Deg kaislību sarkanās liesmas.
Nesper kāju, dēls, kāju tai silā!

Reiz bija puisis — stiprinieks —
Vai! vai! tam slikti gāja:
Jāpu nakti, kad bija tas pieguņnieks,
To dūkņas nokutināja...
Nesper kāju, dēls, kāju tai silā!

Jānis Akurāters

LATVIJAS BALĀDE

Sena sena, sēra sēra
Gaužas klusa sājpu daina.
Grūta grūta, nedzīstoša
Sirdīs kvēlo sena vaina.

Sena vaina gadu simtus
Deg ar varoņiem un gariem,
Paša joda žņaugti viņi
Ilgiem asiņainiem kariem. —

Mīļā zeme guļ zem sērām,
Latvju zeme, saules skauta,
Seno dienu, senas brīves,
Saules pilniem sapņiem ļauta.

Guļ tur Burtnieks, pilns ar teikām,
Beverīnas klusā sēta,
Zilā kalna dziesmu vija,
Senas laimes pilna, svēta.

Zemgale ar cīņu laukiem
Tā kā dievu pagalms zaļais,
Kuršu sili, sēļu sili,—
Pāri slavas sauciens skaļais.

Aizaug druvas, izžūst upes.
Tautas dvēselē zied sapņi,
Zili zelta saules austi —
Dievu sapņi, bāru sapņi.

Gadu simti nāk un aiziet,
Gari kapos dus un sēro,
Gari negrib mūžam dusēt,
Tautas sapņus viņi vēro.

Pāri gadu simtiem sapņi
Skrien kā dūjas pāri laukiem.
Varoņvārdi, varoņdomas
Neizsīkst no sīržu traukiem —

*

**

Un pēkšņi vistumšākā naktī
Ar baismām gaviles kliegz,
Most varoņi, ceļas jodi,
Un kaujas kumeļi zviedz.

Šņāc vētra un auro un trako,
Vai lauks, vai jūra, vai sils,—
Pār pakalniem joņo, kur rakta
Sensena virsaiša pils.

Most gari, un zobeni lāsno,
No kapiem nāk virsaišu pulks,
Tur Imanta, Tāļivalds, Viestarts —
Pats tautas brīvības tulks.

Dreb Latvijas zeme un jūra,
Nāk augšā Lāčplēsis pats,
Viņš ir kā pastarā diena,
Kā jauna saule tam skats.

Un tautas dvēsele mostas,
Un senās burvības zied,
Kad garu svētītā kauja
Pār zemi kā jūra iet.

Ir gūta pēdējā kauja,
Kā raisīti lauki zel,
Ik pilskalns grimušo pili
Pret sauli mirdzošu ceļ.

Un karogs uzlido gaisā
Baltsarkans kā mūžos reiz,
To sveicina zeme un jūra
Un dziesminieks, arājs un zvejs.

Un jaunas dienas gaišdzidras
Kā zelta pulksteņi zvan',
Pār Latvijas druvām un jūru
Nu saules lūgšana skan:
Dievs, svētī Latviju!